

2015 թվականի մարտի 14-ին, Սեբաստացի սուրբ քառասուն մանկանց հիշատակության օ
րը
,
Թբիլիսիի
Հավլաբարի
Սուրբ
Էջմիածին
եկեղեցում
մատուցվեց
Սուրբ
Պատարագ
:

Պատարագիչ քահանան հիշատակեց 4-րդ դարի սկզբին նահատակված 40 վկաներին, ովք
եր
Փոքր
Հայքի

տարբեր
քաղաքներից
էին
և
զինվորական
ծառայության
մեջ
էին
Սեբաստիա
քաղաքի
կայսերական
գնդում
:

Հավատարիմ մնալով իրենց քրիստոնեական հավատին, նրանք նահատակվում են: Նրանց
նշխարներն
ամփոփվում
են
Սեբաստիայում
,
որտեղ
և
հետագայում
կառուցվում
է
«
Քառասուն
մանկունք
» 40
գմբեթանի
տաճարը
,
որ
կանգուն
է
եղել
մինչեւ
Լենկթեմուրի
արշավանքը
:

Պատարագի ընթացքում եկեղեցում 40 վառվող մոմերով զարդարված սեղանը խորհրդանշո

րեն
ի
տարմությունն
էր
քրիստոնյա
հավատին
,
և
նրանց
նահատակությունը
,
որ
երևում
է
լուսե
պսակներով
:
Իսկ
տանջանքներին
չդիմացող
նահատակի
մոմը
,
որ
մնացել
էր
առանց
ծաղկի
,
խորհրդանշում
էր
նրա
զրկվելը
երկրային
և
երկնային
կյանքից
:

վկաներ
հավա

Քարոզիչ քահանան մեկնաբանեց օրվա խորհուրդը՝ հորդորելով 40 մանկանց պատմության օրինակով
կյանքի
բոլոր
դժվարությունների

մեջ
անգամ
հավատարիմ
մնալ
Քրիստոսի
հավատին
,
հաղթահարել
դյուրահաճ
գայթակղությունները
`
երկնային
պսակին
արժանանալու
համար
:

Հավարտ պատարագի՝ հոգևոր հայրերի կողմից կատարվեց բուսական յուղի ավանդական օրհնություն
,
որը
հավատացյալները
տարան
իրենց
տները
: